

1700 km přes La Manche...

V životě se občas vyskytne příležitost, které musíte využít. Když přišla nabídka podívat se do Anglie společně s fajn lidmi na skvělá a zajímavá místa, využilo ji asi čtyřicet z nás. A tak jsme vyrazili...

Celé dobrodružství začalo 27. 9. 2015. Ale to není to nejpodstatnější. Čas jsme totiž přestali vnímat. Občas utíkal pomalu, to zejména cestou, na které jsme strávili bezmála celý den. Občas utíkal tak rychle, na všech těch výletech a zajímavých místech. Zajímavých míst jsme v Anglii navštívili spoustu. Už cestou jsme měli super zážitek na trajektu, když jsme přeplovali Lamanšský průliv. Tu noc bylo zatmění Měsíce a hned poté se náš Měsíc změnil na „krvavý“. Stáli jsme na trajektu a pozorovali, jak temný stín z Měsíce pomalu mizí a on začíná být znovu jasnější.

Na konci kanálu La Manche se před námi tyčily bílé útesy a všem bylo jasné, že cíl není daleko. Byli jsme v Doveru. Z trajektu sjel náš autobus na levou stranu a nám se po náročné noci začaly zavírat oči, přestože se rozednívalo a probouzel se nový den.

Po dalších několika hodinách jízdy se nám ukázalo Ilfracombe, „naše“ městečko. U něj byly krásné pláže. Dostali jsme čas udělat pár selfie (i když u páru asi nikdo z nás nezůstal) a po focení jsme začali být nervózní. Byli jsme plni očekávání. Měly se nás ujmout rodiny.

Během tohoto týdne nás autobus zavezl ještě do několika zajímavých „koutů světa“. Národní park Exmoor byl neuvěřitelný, trochu jako na jiné planetě. Stejně jako stará rybářská vesnička Clovelly. Pro někoho mohla být náročná, jelikož její uličky nebyly zrovna jako dělané k procházkám. Ale návštěva stála rozhodně za to. Pláž, prý nejkrásnější v Anglii, kde pár z nás smočilo svoje nohy, byla jako vystřižená z romantického filmu. Možná spíš z komedie, protože jsme ji opouštěli mokří a obalení pískem, obzvláště někteří, že...?:))

A když už jsme se táhli 1700 km, nemohli jsme nenavštívit PRIMARK. Během chvilky se z nás stali „shopoholici“. Co si budeme povídat, igelitky praskaly a oblečení se sypalo na chodníky...:))

Londýn byl tečkou za celým týdnem. A to doslova. Byl to zvláštní pocit koukat vzhůru na Big Ben, vidět město shora z London Eye a projít se hlavní ulicí k Buckinghamskému paláci. Všechno, co jsme znali z filmů a plakátů, bylo teď skutečností.

Zpáteční cesta se vlekla. I tak si myslím, že nikdo výpravy nelitoval. Užili jsme si spoustu super zážitků. Jasně, i chyby by se našly, ale ty už jsou teď zapomenuty a zůstalo jen to dobré...:)) Několik málem zapomenutých peněženek, pečlivě uklizený pas v „menším“ příručním zavazadle, pár zpoždění a kolon, jsou to v podstatě maličkosti...:))

Bylo to super, možná se někteří z nás na tu 1700 km dlouhou cestu vydají znovu, kdo ví...?

TAK ZATÍM, ANGLIE...!!!

B. Hejnová, 9. A